

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116233998
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4116233998.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, zastúpený Advokátskou kanceláriou SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186 proti žalovanému: R. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XX/XXX, S., o zaplatenie 26 258,25 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 23. februára 2021 č. k. 25Csp/248/2016-251 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa zaplatenia úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 047,64 eura do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh zamietol a žalobcovi voči žalovanému priznal plnú náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1, § 51, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2, § 488, § 511 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 546, § 559 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, § 879 j/, § 778 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 265, § 266 ods. 2, § 497, § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka. Uviedol, že žalobca sa podaným návrhom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 9 776,43 eura, úroku do 20. 09. 2016 v sume 429,70 eura, úroku z omeškania do 20. 09. 2016 v sume 777,15 eura, poplatkov v sume 40 eura, úroku výške 7,50 % zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia, 5,05% úroku z omeškania zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia z titulu neuhradenia záväzku, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02. 07. 2014. Žalobca žalovanému listom oznámil predčasnú splatnosť dlhu k 15. 02. 2016. Ďalej sa domáhal zaplatenia sumy 15 288,12 eura, úroku do 20. 09. 2016 v sume 769,57 eura, úroku z omeškania do 20. 09. 2016 v sume 1 306,76 eura, poplatkov v sume 20 eura, úroku výške 8,50 % zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia, 5,05% úroku z omeškania zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia z titulu neuhradenia záväzku, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11. 05. 2015. Žalobca žalovanému listom oznámil predčasnú splatnosť dlhu k 15. 02. 2016. Ďalej sa domáhal zaplatenia sumy 1 193,28 eura, úroku do 20. 09. 2016 v sume 204,29 eura, úroku z omeškania do 20. 09. 2016 v sume 298 eura, úroku výške 17,90 % zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia, 5,05% úroku z omeškania zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplatenia z titulu neuhradenia záväzku, na základe zmluvy o bežnom účte zo dňa 03. 11. 2010. Žalobca žalovanému listom oznámil lehotu na splatenie dlhu do 14. 02. 2016. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 01. 06. 2017 zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 28 611,13 eura s

5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplata, zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplata, zo sumy 1 193,70 eura od 15. 02. 2016 do zaplata. Vo zvyšku, ohľadne úroku po splatnosti návrh zamietol. Na základe odvolaní Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 20. 09. 2018 v časti 60 eur žalobu zamietol a vo zvyšku rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil. Žalobca podal dovolanie a NS SR v zamietajúcej časti a v časti trov konania rozhodnutia nižších súdov zrušil. Dovolací súd mal za to, že veriteľovi náleží úrok aj po zosplatnení dlhu v rozsahu výšky zmluvne dojednaného úroku. Žalobca, vzhľadom na už prevažne právoplatne priznaný nárok špecifikoval, že sa domáha úrokov po zosplatnení z dvoch úverov, pričom suma 1 573,17 eura a 3 474,47 eura predstavujú úroky po zosplatnení a sú v rozsahu celkových nákladov v jednotlivých úveroch. Zároveň sa žalobca domáhal 17,9% úroku zo sumy 1 193,70 eura od 15. 02. 2016 do zaplata z tretieho kontokorentného úveru. Výška úroku sa tu nedala určiť. Žalobca tieto úroky z poslednej zmluvy nevedel vypočítať ani ku dňu pojednávania na súde prvej inštancie, rovnako nevedel, v akom stave je exekučné vymáhanie právoplatného dlhu. V konaní bolo preukázané, že medzi stranami sporu bol zmluvný vzťah, istina s čiastočným príslušenstvom bola žalobcovi voči žalovanému právoplatne priznaná. Podstatou rozhodnutia NS SR bola otázka nároku na zmluvný úrok po zosplatnení. Nebolo podstatné, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. V zmysle bodov 15. až 18. odôvodnenia rozhodnutia NS SR nie je dôvod, aby dlžník aj po zosplatnení neplatil úroky vo výške, na akých sa dohodol s veriteľom. Aj v prípade omeškania táto povinnosť dlžníkovi nezaniká. Ide o dohodnuté úroky za dohodnuté obdobie a dlžník tak vie, koľko bude musieť zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie ceny bez presného ohraničenia. Ak spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek omeškania, nie je možné určiť ani celkovú výšku zmluvného úroku. Takto stanovená cena je neurčitá, nejasná a nezrozumiteľná. Ak sa dlžník zaviazal uhrádzať úroky až do úplného zaplata istiny po vyhlásení predčasnej splatnosti dlhu, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je porušením ustanovenia § 53 ods. Občianskeho zákonníka. Už v rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/42/2020 bolo konštatované, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom platení dlžník zaplatil. Žalobca sa z prvých dvoch úverov domáhal zaplata sumy, ktorá neprevyšovala priznanú istinu a úrok dojednaný do dátumu riadnej úhrady dlhu. Súd preto, rešpektujúc právny názor NS SR, žalovaného zaviazal na zaplata sumy 5 047,64 (1 573,17 + 3 474,47) eura v lehote 15 dní, ako požadoval žalobca. Žalobca, napriek právnemu názoru NS SR, žiadal aj úrok z úveru, ktorého výšku nie je možné určiť (bod 18. odôvodnenia rozhodnutia NS SR). Súd, rešpektujúc právny názor NS SR, z uvedených dôvodov v tejto časti žalobu zamietol. Žalobca sa pôvodne domáhal úhrady úrokov aj z prvých dvoch zmlúv až do zaplata. Žalobca nevedel špecifikovať, či je istina dlhu uhradená, petit žaloby vo zvyšku späť nezobral. Súd tak z princípu nepriznania zmluvného úroku vyššieho ako v zmluvách špecifikované náklady dlžníka s poukazom na citované rozhodnutie NS SR do zamietajúcej časti zahrnul z opatrnosti aj tento súdu nejasný nárok nad priznanú sumu. Dôkazné bremeno je na žalobcovi, pričom sa to týka aj výpočtu žalovanej sumy. Žalobca nárok nad priznanú sumu ohľadne prvých dvoch úverov nepreukázal. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Neúspešný bol žalobca v nepatnej časti ohľadne príslušenstva, ktoré ani nie je predmetom výpočtu úkonov právneho zastúpenia.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v rozsahu zamietajúceho výroku týkajúceho sa zaplata úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplata, podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, namietajúc, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že konajúci súd vôbec nereflektoval na skutočnosť, že úver (zmluva o úvere č. 3) bol poskytnutý formou kontokorentného úveru, pričom kontokorentný úver je špeciálnou formou úveru, ktorý banka poskytuje povolením debetného limitu k bežnému účtu klienta, pričom dopredu nie je stanovená ani presná výška úveru (iba jeho maximálna výška) a ani výška úrokov, ktoré má žalovaný zaplatiť. Presné vyčíslenie zmluvných úrokov, ktoré by žalovaný zaplatil pri riadnom splácaní pri takomto type úverového produktu nie je objektívne možné. Tiež uviedol, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splata úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Ním uplatňovaný nárok zo zmluvy č. 3 na zaplata úrokov až do zaplata sa nijakým spôsobom neodchyľuje od zákona. Na základe záveru súdu prvej inštancie je postavenie dlžníka lepšie v prípade porušenia záväzku (nesplácanie úveru), než v prípade riadneho plnenia povinností. Ak totiž dlžník počas celej doby úver riadne spláca podľa zmluvy o úvere 3, tento sa mu úročí dojednanou

sadzbu, v danom prípade 17,90% ročne. Pokiaľ však úver svojvoľne splácať prestane a banka v dôsledku toho zvyšok úveru zosplatní, vznikne dlžníkovi bez ďalšieho iba povinnosť platiť úrok z omeškania. Predčasným zosplatnením úveru v dôsledku porušenia povinností žalovaným tak paradoxne dochádza k jeho ekonomicky výhodnejšiemu postaveniu, keď namiesto povinnosti zaplatiť aj zmluvne dohodnuté úroky, popri úrokoch z omeškania (ako zákonom stanovenej sankcie), je žalovaný povinný zaplatiť iba úrok z omeškania. Z uvedeného je zrejmá neakceptovateľnosť právnych záverov súdu prvej inštancie, a to aj pokiaľ ide o ekonomickú podstatu úveru. Je neprijateľné, aby bol dlžník po zjavnom porušení povinnosti ekonomicky a právne zvýhodnený. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť mu úroky vo výške 17,90% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia a prizná mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku týkajúcom sa zaplataenia úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť

5. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 22. 12. 2016 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 9 776,43 eura, úrok do 20. 09. 2016 vo výške 429,70 eura, úrok z omeškania do 20. 09. 2016 vo výške 777,15 eura, poplatky vo výške 40 eur, úrok vo výške 7,50% ročne zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia. Ďalej žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 15 288,12 eura, úroku do 20. 09. 2016 vo výške 769,57 eura, úroku z omeškania do 20. 09. 2016 vo výške 1 306,76 eura, poplatkov vo výške 20 eur, úroku vo výške 8,5% ročne zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia. Napokon žalobca žiadal, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 1 193,28 eura, úrok do 20. 09. 2016 vo výške 204,29 eura, úrok z omeškania do 20. 09. 2016 vo výške 298 eur, úrok vo výške 17,9% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, ako i náhradu trov konania. Z odôvodnenia podanej žaloby vyplýva, že dňa 02. 07. 2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (pôvodným žalobcom Sberbank Slovensko a. s.) uzatvorená Zmluva o spotrebnom úvere č. 650 425, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 11 800 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 7,5% ročne, fixovanou do konečnej splatnosti úveru v zmysle podmienok úveru obsiahnutých v čl. 2 zmluvy. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver do 02. 07. 2019, a to pravidelnými anuitnými splátkami vo výške 236,45 eura, v počte splátok 60, vždy k 2. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Keďže žalovaný porušil povinnosť splatiť úver riadne a včas, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15. 02. 2016. Dňa 11. 05. 2015 bola medzi stranami sporu uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 658 819, na základe ktorej žalobca (pôvodný žalobca Sberbank Slovensko a. s.) poskytol žalovanému úver vo výške 15 500 eur s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 8,5% ročne. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver do 11. 05. 2020, a to v pravidelných anuitných splátkach vo výške 318,01 eura, v počte splátok 60, vždy k 11. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať úver riadne a včas, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15. 02. 2016. Dňa 03. 11. 2010 bola medzi pôvodným žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť pre žalovaného bežný účet a poskytovať k nemu platobné služby v dohodnutom rozsahu. Obsah zmluvy o bežnom účte bol modifikovaný dodatkom o programe služieb Element zo dňa 03. 11. 2010 a dodatkom o programe služieb Active zo dňa 14. 01. 2013, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému na uvedenom bežnom účte spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania s úverovým rámcom 1 660 eur. Keďže žalovaný porušil povinnosť vrátiť čerpané peňažné prostriedky riadne a včas, v súvislosti s čím mu vznikol na účte nepovolený debetný zostatok, žalobca vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere listom zo dňa 05. 01. 2016 a zároveň určil lehotu na platenie všetkých peňažných záväzkov z uvedenej zmluvy na deň 14. 02. 2016. Žalovaný v uvedenej lehote pohľadávku žalobcu neuhradil. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 1. júna 2017 č. k. 25Csp/248/2016-60 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi

sumu 28 611,13 eura s 5,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 9 776,43 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, zo sumy 15 288,12 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia, zo sumy 1 193,70 eura od 15. 02. 2016 do zaplataenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania. Odvolací súd uznesením zo dňa 11. 04. 2018 č. k. 9Co/333/2017-91 rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu Sberbank Slovensko a. s., so spoločnosťou Prima banka Slovensko a. s, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951. Následne rozhodol rozsudkom zo dňa 20. septembra 2018 č. k. 9Co/333/2017-118 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, čo do zaplataenia sumy 60 eur zmenil a žalobu zamietol a vo zvyšnom napadnutom vyhovujúcom výroku a v napadnutom zamietajúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,68%. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca, pričom Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26. augusta 2020 sp zn. 7Cdo/307/2019 rozsudok Krajského súdu v Nitre z 20. septembra 2018 sp. zn. 9Co/333/2017 a rozsudok Okresného súdu Nitra z 1. júna 2017 sp. zn. 25Csp/248/2016 vo výroku, ktorým zamietol žalobu a rozhodol o náhrade trov konania zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne vo veci rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom. Predmetom prejednávania odvolacieho súdu, vzhľadom na rozsahu podaného odvolania žalobcu, je napadnutý zamietajúci výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie týkajúcom sa zaplataenia úroku vo výške 17,90% ročne zo sumy 1 193,70 eura od 21. 09. 2016 do zaplataenia (žalobcom uplatnený zo Zmluvy o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX).

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a/ od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý
b/ ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov
c/ určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

9. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

10. Vo všeobecnej rovine je potrebné konštatovať, že v rozhodovacej praxi súdov pretrvával nesúlád v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, ktorý bol odstránený pod vplyvom rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, ktorý vo viacerých rozhodnutiach riešil túto otázku- otázku existencie a výšky nároku na zaplataenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru, a to napr.: uznesenie NS SR sp. zn. 7 Cdo 307/2019, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, sp. zn. 6 Cdo 193/2018, sp. zn. 7 Cdo 118/2019, sp. zn. 1 Cdo 94/2019. V konečnom dôsledku výsledkom jednotnej a ustálenej rozhodovacej činnosti NS SR je i rozhodnutie prijaté v tejto právnej veci pod sp. zn. 7Cdo/307/2019. V kontexte uvedeného je potom akákoľvek odvolacia argumentácia žalobcu poukazujúca na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatnenia úveru, bezpredmetná, pretože právna otázka, dokedy má dlžník povinnosť platiť v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi úrok z istiny bola rozhodovacou činnosťou NS SR vyriešená a našla svoj odraz i v rozhodnutí súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku vo vzťahu k vyhláseniu predčasnej splatnosti Zmluvy č. 650 425 a Zmluvy č. 658 819.

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukázal na špecifiká kontokorentného úveru v súvislosti s tým, že takýto úver banka poskytuje povolením debetného limitu k bežnému účtu klienta, pričom dopredu nie je stanovená ani presná výška úveru (iba jeho maximálna výška) a ani výška úrokov, ktoré má žalovaný zaplatiť, nič to nemení na tom, že i keď je výška splátky dlžníkom voliteľná, dojednané podmienky

splácania úveru zabezpečujú jej pravidelnú úhradu do presnej doby a v tomto ohľade je potom opäť na veriteľovi, aby predložil výpočet úroku z úveru do doby ako pri riadnom plnení si povinnosti dlžníka, čo však žalobca v danom prípade neurobil. Pokiaľ súd prvej inštancie závery svojho rozhodnutia v jeho zamietajúcom výroku vo vzťahu k uplatneným úrokom zo zmluvy o bežnom účte oprel o odôvodnenie rozhodnutia NS SR sp. zn. 7Cdo/307/2019, ktorým rozhodnutím bol viazaný, takémuto postupu súdu prvej inštancie treba len prisvedčiť, navyše, dôvody podaného odvolania žalobcu k namietaniu takémuto postupu súdu ani nesmerujú, keď žalobca v zásade v podanom odvolaní poukazoval predovšetkým na to, prečo by mu malo patriť právo na úrok z úveru aj po predčasnom zosplatnení úveru v kontexte konkurencie inštitútov úrokov a úrokov z omeškania, čo však v tomto štádiu konania, i s ohľadom na uvedené závery o ustálení rozhodovacej činnosti súdov pod vplyvom rozhodovania NS SR v tejto spornej právnej otázke bolo irelevantné.

12. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď tomuto v odvolacom konaní žiadne trovy konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).